

ние той отиде по-далечъ и отъ турците, които никога не заявяваха нищо подобно. Князь Цертелевъ са рѣши да го накаже, както му се пада, и като стоеше у мютесарифина, дѣто са намираше и гжрка, попита турския чиновникъ, имало-ли е наистина намѣрени у вжзстанниците писма отъ генералъ Игнатѣва. Мютесарифина, разбира са, отговори отрицателно. Тогавъ князь Цертелевъ попита вѣрва-ли мютесарифина, да сж биле намѣрени нѣкои руски писма, или да е имало въ редовете на вжзстанниците руси. Турчена отговори така сжщо отрицателно. Слѣдъ това княза са обжрна кжмъ гжрка и го попита, какво значеше пропагандата му противъ руското правителство, и така грозно го нападна, щото той едвамъ не умря отъ страхъ. Мютесарифина отначало не разбра каква е работата, но когато му я разясниха, той са усмихна. Види са, тоя гржкъ е билъ честитъ да му улавятъ лжжите и да му правятъ неприятности. Шевкетъ-паша кагато стоялъ тукъ, веднашъ му заржчалъ особенъ влакъ за премѣстяние на воиската. Началника на станцията отговорилъ, че той нѣма да даде влака, до като не му платятъ напредъ парите. Шевкетъ-паша са ядосалъ, плюлъ му на лицето, заповѣдалъ да го затворятъ и му обявилъ, че ако трена не бжде готовъ слѣдъ два часа, то ще го убие. Не е нужно да са притуря, че влака билъ готовъ. И така, излиза, че живота на началника на желѣзния пжтъ въ Турско е усѣянъ съ тржнища.

Въ това време Скайлеръ, размѣняваше, както винаги, комплементи съ мютесарифина и при това му каза, че той е чувалъ отъ ввредъ за него най-добри отзивы. Това никакъ не смути турския чиновникъ и